

אני אמרתי אלהים אתם וגו' אכן פאדם וגו'. ועל דא כד חמא יעקב ליירבעם בן נבט דעבד פוכבים ומזלות, ואמר אלה אלהיך, אזדעזע, ואמר מי אלה. כד בעא לבתר לברכא לון, בריך ליה (כ"א לשכינתא בקדמיתא, ולכתר) בריך (לון) לבנוי. פיון דבריך לקודשא בריך הוא בקדמיתא, לבתר מההוא אתר דבריך בקדמיתא, בריך לון. הדא הוא דכתיב המלאך הגואל אותי מפל רע וגו'.

אתם וגו', אכן פאדם וגו'. ועל דזה, כשראה יעקב את ירבעם בן נבט שעובד פוכבים ומזלות ואמר אלה אלהיך, הודעזע ואמר מי אלה. כשרצה אחר כך לברכס, ברך את [השכינה בתחלה] ואחר כך ברך [את] בניו. פיון שברך את הקדוש ברוך הוא בתחלה, אחר כך מאותו מקום שברך בתחלה ברך אותם. זהו שכתוב המלאך הגואל אותי מפל רע וגו'.

רבי יהודה פתח ואמר, (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. הרי פרשוה שלא יתפלל אדם רק סמוך לפתח, ולא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הפתח, שכתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר. מה שונה בכלם שהתפללו תפלה, שלא כתוב בהם ויסב פניו אל הקיר? שהרי די לו לומר ויתפלל אל ה', שהרי מי שמתפלל תפלה, הוא מכון דעתו פראוי, שהרי כתוב במשה (במדבר כב) ויתפלל משה אל ה', ויצעק משה אל ה', ולא כתוב ויסב פניו. כאן בחזקיהו מה הטעם ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ואחר כך ויתפלל?

רבי יהודה פתח ואמר, (ישעיה לח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. הרי פרשוה שלא יתפלל אדם רק סמוך לפתח, ולא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הפתח, שכתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר. מה שונה בכלם שהתפללו תפלה, שלא כתוב בהם ויסב פניו אל הקיר? שהרי די לו לומר ויתפלל אל ה', שהרי מי שמתפלל תפלה, הוא מכון דעתו פראוי, שהרי כתוב במשה (במדבר כב) ויתפלל משה אל ה', ויצעק משה אל ה', ולא כתוב ויסב פניו. כאן בחזקיהו מה הטעם ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ואחר כך ויתפלל?

אליא רזא דמלה איהו, דתנינן, חזקיהו בההוא זמנא לא הוה נסיב, ולא הוה ליה אנתו, ולא אוליד בנין, מה כתיב, (ישעיה לח) ויבא אליו וגו' פי מת אתה ולא תחיה, ותנינן פי מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא. מאי טעמא, בגין דלא אוליד בנין.

אליא רזא דמלה איהו, דתנינן, חזקיהו בההוא זמנא לא הוה נסיב, ולא הוה ליה אנתו, ולא אוליד בנין, מה כתיב, (ישעיה לח) ויבא אליו וגו' פי מת אתה ולא תחיה, ותנינן פי מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא. מאי טעמא, בגין דלא אוליד בנין.

דבר מאן דלא אשתדל לאולדא בנין בהאי עלמא, לא מתקיים בעלמא דאתי, ולא יהא ליה חולקא בההוא עלמא. ואתתרכת נשמתיה בעלמא (דאתי), ולא אשפחת נייחא

הענש שכתוב בתורה (ויקרא כ)